

پیکار عادلانه ما در راه تأمین

ترقی اجتماعی و رفاه عمومی خلق وطن ما افغانستان

چریده پرچم

شماره چهل و دوم، دوشنبه ۱۶ جدی ۱۳۴۷

ببرک کارمل

پیکار عادلانه ما در راه تأمین

ترقی اجتماعی و رفاه عمومی خلق وطن ما افغانستان

نیروی دموکراتیک خلق افغانستان به پیشگاه خلق، در برابر پیکار عادلانه آزادیبخش ملی و دموکراتیک در کشور ما هدف های صلح، استقلال ملی، دموکراسی، ترقی اجتماعی و رفاه عمومی را قرار داده است. در باره صلح، استقلال ملی و دموکراسی قبلاً صحبت های فراوان کرده ایم. اکنون هدف های دوگانه ترقی اجتماعی و رفاه عمومی خلق کشور را مورد بحث قرار میدهیم و توأم با توضیح موجز علمی در باره این دو هدف، از نظام موجود در کشور انتقاد علمی مینمائیم.

قبل از اینکه وارد بحث دوگانه فوق شویم باید یکبار دیگر خاطر نشان ساخت که در شرایط کنونی نیل به ترقی اجتماعی و رفاه عمومی در جامعه افغان، بدون تعقیب یک سیاست صلح آمیز و استقرار کامل استقلال ملی (سیاسی و اقتصادی) و تعمیم دموکراسی و ایجاد یک حکومت دموکراتیک و ملی از تمام نیروهای ترقیخواه و وطنپرست در یک جنبه وسیع امکان پذیر نیست.

زیرا که:

- ۱- صلح برای ما و تمام خلقهای جهان یک امر حیاتی، و یک ضرورت مهم برای تأمین استقلال ملی و تعمیم دموکراسی بشمار میرود.
- ۲- استقلال ملی (اعم از سیاسی و اقتصادی) زمینه رشد و تکامل همه جانبه و سالم جامعه ملی ما را تأمین مینماید. لذا استقرار استقلال ملی بدرجه اول تشکیل یک دولت ملی را

«ماده بیستم - (۱) هر کس حق دارد آزادانه مجامع و جمعیت های مسالمت آمیز تشکیل دهد.

(۲) هیچکس را نمیتوان مجبور بشرکت در اجتماعی کرد»

آیا واقعاً در افغانستان هر کس حق دارد که در اداره امور عمومی کشور خود، خواه مستقیماً و خواه با وساطت نمایندگان که آزادانه انتخاب شده باشند شرکت جوید

(۲) هر کس حق دارد با تساوی در برابر انتخاباتی ابراز گردد که در هر یک از این دو صورت پذیرد. انتخابات باید عمومی و با رعایت مساوات باشد و با هر یک از این دو روش باید نظیر آن انجام گیرد که آزادی رای را تأمین نماید.»

در باره اعلامیه حقوق و کیفیت اجرای آن در کشور ما

نیروی دموکراتیک خلق افغانستان به پیشگاه خلق، در برابر پیکار عادلانه آزادیبخش ملی و دموکراتیک در کشور ما هدف های صلح، استقلال ملی، دموکراسی، ترقی اجتماعی و رفاه عمومی را قرار داده است. در باره صلح، استقلال ملی و دموکراسی قبلاً صحبت های فراوان کرده ایم. اکنون هدف های دوگانه

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

ترقی اجتماعی و رفاه عمومی خلق کشور را مورد بحث قرار میدهیم و توأم با توضیح موجز علمی در باره این دو هدف، از نظام موجود در کشور انتقاد علمی مینمائیم.

قبل از این که وارد بحث دوگانه فوق شویم باید یکبار دیگر خاطرنشان ساخت که در شرایط کنونی نیل به ترقی اجتماعی و رفاه عمومی در جامعه افغان، بدون تعقیب یک سیاست صلح آمیز و استقرار استقلال ملی (سیاسی و اقتصادی) و تعمیم دموکراسی و ایجاد یک حکومت دموکراتیک و ملی از تمام نیروهای ترقیخواه و وطنپرست در یک جبهه وسیع امکان پذیر نیست.

زیرا که:

۱- صلح برای ما و تمام خلقهای جهان یک امر حیاتی، و یک ضرورت مبرم برای تأمین استقلال ملی و تعمیم دموکراسی بشمار میرود.

۲- استقلال ملی (اعم از سیاسی و اقتصادی) زمینه رشد و تکامل همه جانبه و سالم جامعه ملی ما را تأمین مینماید. لذا استقرار استقلال ملی بدرجه اول تشکیل یک دولت ملی را ایجاب میکند.

۳- دموکراسی واقعی که شکلی از حکومت است، مساعدترین شکل برای احیای استعداد های مردم و جلوگیری از بیروکراتیزم و استبداد میباشد.

بنا بر این دموکراسی شرط ضروری و اولیه رشد و تکامل و ترقی سالم اجتماعی دوران معاصر محسوب میگردد. به همین جهت است که گفته میشود: «مبارزه در راه دموکراسی جز لاینفک مبارزه در راه سوسیالیسم است.»

با تذکر فورمولبندی شده فوق، میپردازیم به ارزیابی هدفهای ترقی اجتماعی و رفاه عمومی خلق افغانستان.

ترقی اجتماعی:

واقعیت انکارناپذیر است که کشور ما در تمام شئون حیاتی اعم از اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی قرنهای اخیر از کشورهای پیشرفته جهان عقب مانده است.

متأسفانه درین عقب ماندگی هم در چنان وضع بدی قرار داریم که کشورهای مترقی جهان بصورت شگفت انگیزی بسرعت ماشین به پیش میروند، ولی جامعه ما پا بپای «کاروان شتر» حرکت میکند، که طبعاً میان این دو نوع حرکت روز بروز فاصله و شکاف عمیقتر و وسیعتر میگردد. به همین جهت وظیفه فوری و ضروری و حیاتی که در وضع کنونی در مقابل ما قرار دارد عبارتست از ایجاد شرایط مساعد اجتماعی بخاطر تأمین آهنگ سریع و همه جانبه رشد و ترقی جامعه افغانی ما، تا بتواند عقب ماندگی چندین صد ساله ما را طی مدت کوتاهی جبران کند.

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

سوالی مطرح بحث قرار میگیرد که ترقی یعنی چه و معیار ترقی کدام است؟ تئوری علمی پاسخ میدهد که ترقی «یعنی حرکت سریع و جامع یک جامعه در مسیر رشد در جهت رسیدن به سطح جهانی تکنیک، کلتور و نظام عادلانه اجتماعی» معیار ترقی عبارت است از ماهیت مترقی یک نظام اجتماعی، اقتصادی و سیاسی یک جامعه که امکانات نوینی را برای تکامل نیروهای تولیدی آماده میسازد و سریعترین آهنگ رشد جامعه را تأمین مینماید.

اکنون می بینیم که بر اساس تعاریفات فوق کشور ما، کشوری است که در زمینه های تولیدی، توزیع، آهنگ رشد، حاصلدهی کار و مهارت در کار، تکنولوژی و ساینس، تعلیم و تربیت، نظم و تشکیل اجتماعی و دولتی، سواد، صحت و رفاه مادی و معنوی مردم و فرهنگ عمومی و غیره در پائین ترین سطح جهان قرار دارد و زنجیرهای نظام فرتوت اجتماعی، اقتصادی و سیاسی موجود در کشور بصورت وحشیانه راه رشد نیروهای تولیدی را مسدود ساخته است. به این معنی، در جامعه کنونی ما که اسیر چنگال های بیرحم مقررات کهنه فئودالی و فبیله وی است، و هر روز نیروهای خشن و سیاه ارتجاعی، استبدادی و استعماری جلو هرگونه رشد و ترقی اجتماعی کشور ما را میگیرد و کشور را بجهت جهل و بیسوادی، بیماری و فقر میکشاند، هیچگونه امکانی وجود ندارد تا شرایط تأمین رشد و ترقی همهجانبه ئی را در جامعه بوجود آورد.

درست است که هیأت حاکمه افغانستان سیاست تبلیغاتی برای رشد اقتصادی و فرهنگی کشور دارد. ولی واقعیت هلاکتبار زندگی توده های عظیم خلق کشور و کندی رشد مبین این حقیقت تلخ است که سیاستهای هیأت حاکمه افغانستان جز اغوا، فریب و کذب چیزی دیگری بوده نمیتواند. باید جداً خاطر نشان ساخت که این سیاست صرفاً تبلیغاتی و این «رشد و ترقی» بطنی، سطحی و جزئی و ناسالم در شئون مختلف زندگی اجتماعی کشور بسیار، بسیار کمتر از آن حدیست که در دوران معاصر جهان برای تکامل سریع جامعه ما لازم است و هم بسیار، بسیار کمتر از آن امکاناتی است که برای رشد و ترقی و جامع کشور ما میسر است.

تجربه نظام های نوین و مترقی جهان نشان می دهد که میتوان شرایط رشد و ترقی سریع جامعه را که طی قرون متمادی انجام نگرفته، در دوران زندگی یک نسل آماده ساخت. ولی بکمال تأسف هیأت حاکمه افغانستان که از منافع طبقه ارتجاعی خود نمایندگی میکند و از امپریالیزم و ایدیالوژی ارتجاعی و بورژوازی تبعیت می نماید، تلاش می ورزد تا از رشد و ترقی سریع و خلاق جامعه، سقوط و زوال اجتناب ناپذیر طبقه خود جلوگیری نماید.

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

هیأت حاکمه تا آن حدی به سست شدن زنجیرهای اسارت و بردگی از دست و پای مردم تن در میدهد که بقا و منافع طبقاتی اش در آن متصور باشد و آنگاه مزورانه نام آنرا ترقی میگذارد و با پروئی تبلیغ می نماید که «امکانات برای پیشرفت و ترقی جامعه افغانستان بیش از این وجود ندارد»(!).

ولی علی رغم این ادعای دور از واقع، باستناد تئوری علمی و تجربه کشورهای مترقی و پیشرو جهان میتوان گفت که امکانات ترقی و رشد سریع و جامع در کشور ما وسیعاً وجود دارد و افغانستان میتواند با نیرو و سرعت شگفت انگیزی فاصله چندین قرن عقب ماندگی را در دوران زندگی یک نسل طی کند. ولی مشروط بر اینکه نظام کهن اجتماعی - اقتصادی و سیاسی موجود دگرگون گردد و نظام نوین و مترقی و دموکراتیک در جای آن بنشیند. زیرا تنها چنین نظام میتواند از منابع فراوان انسانی و طبیعی کشور سریعاً و وسیعاً و علماً بهره برداری نماید و کشور ما را در راه نیل به ترقی، در راه رشد سالم ملی و دموکراتیکی رهبری کند.

هیأت حاکمه ضد دموکراتیک و ضد ملی کنونی افغانستان که از جهت قدرت سیاسی و دولتی راه ترقی اجتماعی را در ده و شهر مسدود ساخته است، بزرگترین مانع رشد و ترقی جامعه ما بشمار میرود. به همین جهت در شرایط کنونی، مبارزه متحدانه تمام نیروهای ملی و مترقی کشور در راه ایجاد دولت دموکراتیک و ملی، پیکار عادلانه برای ترقی جامع و سریع جامعه و وظیفه مقدس هر افغان وطنپرست است.

رفاه عمومی:

نبرد عادلانه برای ایجاد امکانات برای ارتقاء سطح رفاه زندگی خلق افغانستان اعم از کارگران، دهقانان، چوپانان، پیشه وران و روشنفکران هدف مقدس و اساسی ماست. یعنی تأمین حداقل شرایط لازم زندگی مرفه و با کلتور معاصر برای عموم خلق پانزده میلیونی کشور از لحاظ خوراک، پوشاک، مسکن، ادویه و شفاخانه و حفظ سلامتی مردم، سواد و مکتب، حق کار، بهبود شرایط کار، مزد عادلانه، بیمه های عمومی، معالجه مجانی، استراحت، حمایت کودکان و پیران و بهبود وضع زنان، حقوق تقاعد، افزایش عواید واقعی مردم، تهیه اجناس مورد مصرف مردم، تجدید ساختمان دهات و شهرها، کلپها، تیاتر و سینما ها و فروشگاه ها و غیره.

البته باید اظهار داشت که تحقق این آرمانهای خلق کاریست بسیار مشکل و بصورت قطع از دست هیأت حاکمه موجود کشور برآورده شده نمیتواند. توجه شود! در تحت نظام کنونی افغانستان است که خلق کشور ما در آتش جهل، بیماری، بیکاری، آوارگی و گرسنگی میسوزد. عاید متوسط سالانه اکثریت عظیم خلق از پایین ترین عواید جهان است و روز بروز فاصله بین فقر و ثروت عمیقتر و وسیعتر میگردد و زندگی در شهر و ده، در میان قبایل و کوچیها طاقت فرساتر میشود.

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

برای ریشه کن ساختن این زندگی جهنمی و غیر انسانی و تأمین رفاه و آسایش عمومی و با فرهنگ، باید هرچه سریعتر نیروهای مؤلده کشور وسیعاً رشد یابد و یک نظام عادلانه دموکراتیک ایجاد گردد.

* * *

تجربه ملل مترقی جهان بما میآموزد که هرگاه در اوضاع و احوال کنونی شرایط قبلی یعنی استقلال ملی، دموکراسی و ترقی اجتماعی واقعی استقرار و تأمین یابد، میتوان بتأمین سریع رفاه عمومی نایل آمد. اصل حقیقت انکارناپذیر اینست که تنها فعالیت خلاق و قهرمانانه خلق، نبرد پیگیر و عادلانه طبقات دموکراتیک و مبارزات دلیرانه و متحدانه احزاب ملی و مترقی و نیروهای وطنپرست میتواند ضامن تجدید حیات جامعه و موجب آوردن تغییرات مترقی و تحول بنیادی و اساسی در جامعه گردد.

بهر اندازه ئی که فعالیت و مبارزه این نیروها آگاهانه، متشکل، قاطع و موثر و متحد باشد و هر قدر که بیشتر توده های وسیع خلق را دربر گیرد بهمان اندازه رشد و ترقی اجتماعی سریع، جامع و اساسی خواهد بود.

استنباط مترقی علمی از ترقی اجتماعی و رفاه، سلاح نیرومند و قاطع خلق کارگر برای صلح، آزادی و عدالت است. این امر به خلق کارگر دورنمای تابناک و روشنی را نشان میدهد و در مبارزه اش برای ساختمان یک جامعه نوین و مترقی، الهام بخش نبرد نجات بخش اجتماعی و ملی است.

از اینجاست که همه نیروهای نجیب و وطنپرست و ترقیخواه که واقعاً به نیکبختی و ترقی افغانستان عشق و علاقه دارند، باید در راه هدف های عالی پهنجگانه صلح، استقلال، دموکراسی ترقی اجتماعی و رفاه عمومی خلق افغانستان محبوب ما، در یک جبهه وسیع و متحد وطن پدري ما، در یک جبهه متحد و دموکراتیک و ملی، در یک جبهه ضد دشمنان خلق افغانستان یعنی در جبهه خلق افغانستان مبارزات رهائی بخش و والای خود را متحدانه و شریفانه به پیش ببرند.

هیچ نیروی ملی و مترقی، جز نیروهای ارتجاع سیاه داخلی و امپریالیزم و هواداران برده صفت داخلی آن نمیتواند از حقانیت این اهداف دموکراتیک و عادلانه انکار کند.

ما ایمان راسخ داریم که بهر شکل و صورتی که باشد خلق رنجدیده افغانستان راه خود را بسوی آزادی، ترقی و رفاه میگشاید. زیرا این راه طبیعی خلق های رنجدیده است!

اول جنوري ۲۰۱۸

www.esalat.org